

всичко че поборници-тъ на народно-то слово бѣха взели да са явяватъ и въ редъ-тъ на дѣйци-тъ за възраждание на Бѫлгарщина-та бѣха взели да са подмѣжкнуватъ и подреждатъ хора по-пхрлави и неуморени още, па и сама-та масса, народъ-тъ, благодарение на нови-тъ преобразования въ джржавата чрѣзъ танзиматъ-тъ, като бѣше са доволно облекчило участъта и положение-то му, хваналъ бѣ да взема участие въ възраждение-то противу грѫцко-то духовенство, на кое-то отдаваше и праведно причини-тъ на свое-то тежко падание — лишение



Иларионъ Ст. Михайловский.

то отъ ближенъ другаръ и ревностенъ сътрудникъ бѣше произвело горестно впечатление въ душа-та на самъ останалий-тъ на лице борецъ. Михайловский не бѣ забелѣжилъ, или поправо да кажемъ не бѣ схваналъ още добре проявенно-то въ народъ-тъ ображение; той гледаше само подвигъ-тъ голѣмъ и тежакъ, други работници на лице още не виждаше, ни срѣдства на располаганіе за борбѫ, затова са белкимъ и оттегли еъ манастиръ още сѫща-та година 1854; а отъ това може би и малко подиръ той са показа като да са свѣрна на минута отъ предиачертаний си путь или като да склони да поизбѣгли за да влѣзе въ него по прямо, вдаванъ до нейдѣя на влияния-та на свои-тъ сродни и близки въ Елена.